KORT!

Prothese Academie

KorterMaarKrachtig is eind 2021 intensief betrokken geweest bij de (mogelijke) oprichting van de 'Prothese-Academie'. Dit moet een samenwerkingsverband worden van alle partijen die in Nederland betrokken zijn bij de protheseverstrekking: wetenschappers, onderzoekers, overheid, fabrikanten, leveranciers, instrumentmakers en zorgverzekeraars. En natuurlijk ook de gebruikers! Het doel is het verbeteren van de onderlinge samenwerking.

Door de overheid is in 2018 het programma 'Goed Gebruik Hulpmiddelenzorg thuis' in het leven geroepen. Een onderdeel van dit programma zijn de zogenoemde Academische Werkplaatsen. Hierin werken verschillende partijen samen om vragen over de hulpmiddelenzorg in de thuissituatie te verzamelen en te onderzoeken. Het doel is een betere samenwerking tussen praktijk, onderzoek, onderwijs en hulpmiddelengebruikers zodat kennis ontwikkeld, verspreid en toegepast kan worden.

De afgelopen maanden is via diverse online conferenties intensief gewerkt aan een subsidieaanvraag voor ZonMw. Als die wordt toegekend, dan zal de ProtheseAcademie de komende zes jaar gaan functioneren. Vanuit KMK nemen André Drost, Albert Veldhuis en Sepholine Loman deel aan de Academie.

Vergoeding lidmaatschap patiëntenvereniging

Sommige zorgverzekeraars vergoeden het lidmaatschap van een patiënten- of gehandicaptenvereniging, via de aanvullende verzekering. Patiëntenfederatie Nederland maakt ieder jaar een overzicht van zorgverzekeraars die het lidmaatschap van een patiëntenvereniging deels of helemaal vergoeden. U kunt dat overzicht bekijken via de website van KMK: www.kortermaarkrachtig.com.

RECHTEN!

Karen Koller, Mr. Msc. Mba, jurist gezondheidsrecht, werkzaam als consultant in het veld van medische hulpmiddelen en als ondersteuner van individuele patiënten vanuit haar eigen praktijk KollerVision

Beter werken in de keten

Vorig jaar heb ik een man geholpen die niet goed werd begeleid door zijn instrumentmaker. Hij kreeg niet de juiste informatie en hij werd telkens afgescheept met de mededeling dat de huidige voorziening niet kon worden aangevraagd. Maandenlang werd hij van het kastje naar de muur gestuurd. Ik adviseerde hem een second opinion bij een andere instrumentmaker. Dat recht heeft elke patiënt.

Wat bleek? Zijn zorgverzekeraar wilde alleen maar zakendoen met de oorspronkelijke instrumentmaker, ook al wist de zorgverzekeraar dat deze partij niet meewerkte aan de 'passende' voorziening. Mijn cliënt had hierover ook met de zorgverzekeraar gesproken en hij kreeg zelfs toezeggingen, die echter vervolgens weer werden herroepen. Voor zowel zorgverzekeraar als instrumentmakerij bleek een andere en in het geheel niet passende voorziening 'de makkelijkste weg'.

'Een niet-passende voorziening was blijkbaar de makkelijkste weg'

Niet transparant

Dit noem ik nu een typisch geval van 'over de rug van de verzekerde' zakendoen, zonder de man in kwestie transparant te informeren. De man was echt radeloos en pas na al het heen en weer sturen en mijn hulp kreeg hij, na nog eens een proefpassing en maanden verder, de voorziening die hij wilde.

Alle documenten moesten weer bij elkaar verzameld worden, waarmee bijna een jaar door de zorgverzekeraar tijd is gerekt. De instrumentmaker had de juiste informatie direct kunnen verstrekken: om de verzekerde niet buiten garantie van de prothese te laten doorlopen. Te meer omdat er ook nog sprake was van een aantal valincidenten.

Deze zaak staat niet op zichzelf. Het is kwalijk en onnodig. Vooral als er in de keten beter wordt samengewerkt, in overleg mét de patiënt met juiste en volledige informatie, ook bij een herhalingsaanvraag en samen als zorgverlener en zorgvrager de zorgverzekering overtuigen van de noodzaak.

KAREN KOLLER